

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ

ΤΟΥ ΕΚ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ
ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΒΕΡΡΟΙΑ 1978

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ
ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΝΟΝΟΣ

Ἐποιήθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει
ὕ π ὀ
Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου
Ἑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ

ΤΟΥ ΕΚ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ
ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΒΕΡΡΟΙΑ 1978

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (Τ. Τ. 140)

ΑΡΙΘ. | ΠΡΩΤ. Θ. Α. 1109/4536α
| ΛΙΕΚΠ. 2238

ΑΘΗΝΗΣ ΤΗ 5 - 12 - 75

Π ρ ο ς

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

Βεργορίας καὶ Ναούσης κ. Παῦλον

Εἰς Βέργοριαν

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐχοντες ὑπ' ὄφιν τὰς ὑποβληθείσας ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 700/1975 ὑμετέρου ἐγγράφου Ἱερᾶς Ἀκολουθίας 1) τοῦ Ἀγ. Ἱερομάρτυρος Ἀρσενίου Μητροπολίτου Βεργορίας καὶ 2) τοῦ Ἀγ. Σωσιπάτρου τοῦ ἐκ Βεργορίας, ποιηθείσας ὑπὸ τοῦ Ὁσιοῦ Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ κ. Παύλου, ὡς Πρόεδρον τῆς Σ. Ε. Θ. Λατρείας, Συνοδικῇ ἀποφάσει, ἐγκρίνομεν ταύτας ὡς καλῶς ἐχούσας, καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶδον πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐταῖς καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλητε ἡμῖν πέντε ἀντίτυπα τῶν ἐκδοθησομένων ἀνωτέρω Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Σ. Ε. Θ. Λατρείας.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς

Ἀρχιμ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΛΕΝΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Σ.Ε.Θ. Λατρείας - ΕΝΤΑΥΘΑ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Μεταξὺ τῶν μεγάλων Ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἔδρασαν ἐπωφελῶς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διὰ τοῦ μαρτυρίου των συνέβαλον εἰς τὴν σιερῆωσιν τοῦ χριστιανικοῦ φρονήματος, ἀνήκει ἀναντιρρήτως καὶ ὁ ἐκ Βερροίας καταγόμενος Σώπαιρος ἢ Σωσίπαιρος υἱὸς τοῦ Πύρρου. Οὗτος συνεργάτης καὶ ἀκόλουθος γενόμενος τοῦ οὐρανοδόμου Ἀποστόλου Παύλου «συνείπειτο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπαιρος Βερροιαῖος» (Πράξ. κ' 4), ἐσφράγισεν διὰ τοῦ τιμίου αἵματός του «τὸν γεννώμενον τότε χριστιανισμόν» ἐν Κερκύρα.

Ὅθεν κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1973 ἐγένετο ἐφ' ἡμῶν, ἡ μετακομιδὴ μέρους τῶν ἀγίων αὐτοῦ λειψάνων, κατόπιν τῆς φιλαδέλφου πρὸς τοῦτο συγκαταθέσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Πολυκάρπου, ἀνταποκρινομένου εἰς ἡμετέραν παράκλησιν, πρὸς ἁγιασμόν τῶν χριστιανῶν τῆς Μητροπολιτικῆς ἡμῶν περιφερείας.

Διὰ τοῦτο λογιζόμεθα εὐτυχεῖς διότι ἡ Τοπικὴ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία Βερροίας ἔχει προσφέρει τοιαύτην μορφήν, εἰς τὸ πάνθεον τῶν μαρτύρων τῶν ἐκχυσάντων τὸ αἷμα των διὰ τὴν διάδοσιν καὶ σιερῆωσιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, καί, τὴν ὁποίαν σήμερον δύναται γὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα αὐτῆς πρὸς μίμησιν.

Ἡ παροῦσα ἔκδοσις τῆς ἀκολουθίας ἀποτελεῖ μικρὰν προσφορὰν τιμῆς καὶ εὐλαβείας πρὸς τὸν Ἀπόστολον Σώπαιρον ἢ Σωσίπαιρον, τὸ κάυχημα τοῦτο καὶ σέμνωμα τῆς Βερροίας καὶ σκοποῖ εἰς τὴν καθιέρωσιν τῆς λειτουργικῆς μνήμης καὶ πράξεως εἰς τὴν γενέτειράν του, τὴν Βέρροϊαν, ὥστε οἱ συμπατριῶται του Βερροιεῖς, λάβωσι γνῶσιν τῆς δράσεώς του, τόσον ἐν Ἰκονίῳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅσον καὶ ἐν Κερκύρα, ὅπου καὶ ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον, καὶ ἐπιδίδωνται προθύμως εἰς τὸν καλὸν τῆς ἀρετῆς ἀγῶνα.

Ἐγράφη ἐν τῷ Ἱερῷ Ἐπισκοπείῳ Βερροίας, τὴν 25ην Μαρτίου 1978, ἑορτῆν τοῦ Ἐναγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

† Ὁ Βερροίας καὶ Ναούσης ΠΑΥΛΟΣ

Λόγω τῷ τῆς χάριτος, πολλοὺς Κυρίῳ προσήγαγες, σεσωσμένους Ἀπόστολε, καὶ πόνοις ἀθλήσεως, τὸν Χριστὸν δοξάσας, πρὸς ἄπονον λῆξιν διεβιβάσθης ἐν χαρᾷ, σὺν τῷ Ἰάσονι ὃ Σωσίπατρε· διὸ ἡ σὲ βλαστήσασα, πόλις Βερροίας εὐφραίνεται, πανδημεὶ ἐορτάζουσα, καὶ τιμῶσα τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τῆς ἐν Χριστῷ διδασκαλίας, δεξάμενος τὴν ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας ὑποφήτης ἱερός, καὶ Ἀποστόλων ὁμότροπος, ἀνεδείχθης Σωσίπατρε· θεορρήμονι γὰρ γλώσση μυσταγωγῶν τὰ κρείττονα, σκευὴ ἐκλεκτὰ κατηρτίσω Κυρίῳ, τοὺς δεξαμένους τὸν λόγον σου· καὶ σὺν τῷ θείῳ Ἰάσονι, τὸν καλὸν ἀνύσας δρόμον, σὺν αὐτῷ πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἀπόστιχα

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πάλῳ τῷ ἱερῷ, μαθητευθεὶς θεόφρον, τὰ θεία ἐμνήθης, καὶ τοῦ Σωτῆρος ὄφθης, Σωσίπατρε Ἀπόστολος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Βέρροια εὐλαβῶς, Σωσίπατρε τιμᾷ σε, τοῖς σοῖς ἐγκανχωμένη, σπαργάνοις καὶ τῇ δόξῃ, ἣν ἐκ Χριστοῦ ἐπλούτησας.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Χαίροις δυὰς σεπτῇ, τῶν θείων Ἀποστόλων, Σωσίπατρε παμμακάρο. Ἰάσων τε θεόφρον, τοῦ Πνεύματος κειμήλια.

Δόξα. Τριαδικόν.

Αἴγλη Τριαδικῇ, λαμπόμενος αὐλῶς, Σωσίπατρε ὁ μέγας. ψυχὰς καταφωτίζει, τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Καὶ γυν. Θεοτοχίον.

Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, τεχθεὶς ἐκ σοῦ ἀφράστως, Παρθένε, Θεοτόκε, Σωσίπατρον τὸν θεῖον, οἰκεῖον μύστην ἔδειξε.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτικά ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Μετά τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους στ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ω'ς τοῦ Παύλου δεξάμενος, τὸ οὐράνιον κήρυγμα, Ἄποστόλων σύσκηνος ἐχρημάτισας, καὶ τῶν γηϊνῶν ὑπέρτερος, καὶ πλήρης ἐλλάμψεως, καὶ προσήγαγες Χριστῶ, σεσωσμένους τῷ λόγῳ σου, πλείστους Ἁγίε· διὰ τοῦτο Σωσίπατρε τρισμάκαρ, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τοὺς σοὺς ἀγῶνας γεραίρομεν.

Ω'ς τῆς χάριτος ὄργανον, καὶ Χριστοῦ μύστης ἔνθεος, ἐν Βερροία ἐνδοξε διηκόνησας, Παύλῳ τῷ θείῳ Σωσίπατρε, καὶ χαίρων κατέλαβες, τὴν Ἀσίαν μετ' αὐτοῦ, ὡς ἀγάπης ἀνάπλεως, Ἰκονίου δέ, ποιμενάρχης καὶ λύχνος φωτοφόρος, γεγονὼς πάντας φωτίζεις, διδασκαλία τῆς πίστεως.

Ε'ν Κερκύρα διέλαμψας, σὺν τῷ θείῳ Ἰάσονι, εὐσεβείας χάρισι λαμπρυνόμενος, καὶ σὺν αὐτῷ ἀνεκήρυξας, ἐν ταύτῃ Σωσίπατρε, τοῦ Σωτῆρος τὴν φρικτὴν, καὶ ἀπόρητον κενωσιν, καὶ τοῖς θαύμασι, βεβαιώσας τὸν λόγον θεορρημον, δι' ἀγῶνων μαρτυρίου πρὸς τὸν Χριστὸν ἀνελήλυθας.

Τῆς Βερροίας τὸ καύχημα, καὶ λαμπρὸν ἐγκαλώπισμα, τὸν κλεινὸν Σωσίπατρον μακαρίσωμεν, μυσταγωγὸν τὸν θεόσοφον, τῆς θείας σαρκώσεως, καὶ ψυχῶν φωταγωγόν, καὶ διδάσκαλον ἔνθεον, θείων πράξεων, καὶ Ἀπόστολον μέγαν τοῦ Σωτῆρος, καὶ μεσίτην ἡμῶν θεῖον, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον.

Τὴν δυάδα τὴν πάνσεπτον, τῆς Τριάδος τοὺς κήρυκας, καὶ τῆς θείας πίστεως τοὺς ἐκφάντορας, τὸν ἐκ Ταρσοῦ ἀναλάμπαντα, Ἰάσονα μέλψωμεν, καὶ Σωσίπατρον ὁμοῦ, τῆς Βερροίας τὸ βλάστημα τὸ περιδόξον, τοὺς τοῦ Παύλου τοῦ θείου συνεκδήμους, συνεργοὺς καὶ διακόνους, καὶ ὑποφήτας τῆς χάριτος.

Εΰξ Ἐώας Ἀπόστολε, πρὸς τὴν Δύσιν ἀνέδραμες, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀνεκήρυξας, ἐν τῇ Κερκύρα Σωσίπατρε, ὁμοῦ σὺν Ἰάσονι, καὶ τὸν δρόμον τὸν καλόν, ἐν αὐτῇ δι' ἀθλήσεως, χαίρων ἤνυσας, καὶ τῆς ἄνω ἐπέβης εὐκληρίας, σὺν Ἰάσονι τῷ θείῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύοντες.

Δόξα. Ἦχος πλ. 6'.

Σήμερον ἢ τοῦ Ἀποστόλου Σωσιπάτρου μνήμη, τῶν πιστῶν τὰς χορείας συνεγείρει, πρὸς αἶνον καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· τούτου γὰρ τὸν ζυγὸν ἀράμενος, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, μυσταγωγεῖ τὰς χάριτας, καὶ φωτὶ θαυμάτων, καταυγάζει τοὺς βοῶντας· χαίροις, ὁ τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς συνδεθεῖς, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ ὑπὲρ λόγον μνηθεῖς, ὡς καθαρὸς τὴν καρδίαν· χαίροις, ὁ Ἰκονίου ποιμήν, καὶ τῆς ἐν Κερκύρα Ἐκκλησίας, κήρυξ καὶ διδάσκαλος, σὺν τῷ θείῳ Ἰάσονι· χαίροις, ὁ τῆς Βερροίας φοῖνιξ ὑψίκομος, ὁ τοῖς καρποῖς τῶν λόγων, τῶν εὐσεβῶν διατρέφων τὰς ψυχάς. Ἄλλ' ὦ παμμάκαρ Ἀπόστολε, τῷ Διδασκάλῳ Χριστῷ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α'. 13-19)

Α'γαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ἡμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ἡμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι, ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· διότι γέγραπται· ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ πατέρα

ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἢ ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ'. 20 - ε'. 5)

Α'γαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γάρ ἐστίν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστίν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστίν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ'. 11-16)

Α'γαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν, Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστίν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ πόλις Βερροίας, τὸν Ἀπόστολον Σωσίπατρον, περιφανῶς ἐνεγκαμένη· ἐκ σοῦ γὰρ ἐβλάστησε, καὶ Ἀποστολικοῖς καμάτοις, τῆς εὐσεβείας τὸ μυστήριον, πᾶσι κηρύττει· τοῦ γὰρ θείου Παύλου, καταυγασθεὶς τῷ φωτί, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖ, ἀκτίσι τοῦ κηρύγματος, καὶ υἱοὺς Θεοῦ ἀπεργάζεται, τοὺς πρὶν τέκνα ὀργῆς χρηματίζοντας· καὶ ἀθλητικῶς Χριστὸν δοξάσας, τῆς αἰωνίου δόξης ἠξίωται, ἰλασμόν ἡμῖν αἰτούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Τῷ οὐρανοφοίτῃ Παύλῳ, μαθητευθεὶς ἱερῶς, οὐρανίου σοφίας ἐπλήσθης, τῶν γῆινων ἀποστάς, Ἀπόστολε Σωσίπατρε· καὶ σὺν αὐτῷ ἐξῆλθες, τῆς αἰωνίου ζωῆς εὐαγγελιζόμενος τὸν λόγον, καὶ πρὸς θεογνωσίαν ἐπιστρέφων, τοὺς ἐν ὁδῷ πορευομένους πλάνης· τὸ γὰρ Παράκλητον Πνεῦμα, Θεῖον στόμα σε ἀνέδειξε, καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς ὑποφήτην, καὶ δογμάτων θείων κήρυκα· καὶ καλῶς διαγαγὼν, τὴν πιστευθεῖσαν δωρεάν, ὡς προσφορὰ εὐπρόσδεκτος, προσηνέχθης Κυρίῳ, τῷ πυρὶ τελειωθεὶς. Ἀλλ' ὦ Μάρτυς καὶ Ἀπόστολε, καὶ μύστα τῆς χάριτος, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος γ΄.

Αποστολικὴν ἐκλάμπων λαμπρότητα, τῆς ἐν Ἰκονίῳ Ἐκκλησίας, ὑψηγῆτης θεόσοφος, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος, ἀνεδείχθης θεωρητὴν Σωσίπατρε· τῷ γὰρ νυμφίῳ Χριστῷ, οἷα νύμφην ταύτην προσήγαγες, ταῖς σαῖς παραινέσεσι· καὶ θεῷ Πνεύματι κινούμενος, ἐν Κερκύρα ἐπέστης, σὺν τῷ συναποστόλῳ καὶ συνάθλῳ Ἰάσονι· καὶ ἐν αὐτῇ ξένων ἔργων αὐτουργὸς γεγονώς, λαὸν Θεοῦ περιούσιον ἔδειξας, τοὺς τῇ πλάνῃ λατρεύοντας· διὸ ἀξίων ἐπάθλων μέτοχος ὄφθης, καὶ τῆς ἄνω βασιλείας κληρονόμος γέγονας, σὺν τῷ θεῷ Ἰάσονι· μεθ' οὗ αἰεὶ πρέσβευε, δοῦναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Ἦχος δ'.

Τῷ θεῷ Παύλῳ διακονῶν, ἐν Βερροία τοῦτον ἐδέξω, ὡς μεσίτην τῆς πρὸς Χριστὸν οἰκειώσεως, καὶ στόμα θεῖον, καὶ σωτηρίας αἰωνίου ὑποφήτην· καὶ σὺν αὐτῷ ἀναστρεφόμενος, τύπος καὶ ὑπόδειγμα, τῶν ἐν αὐτῇ πιστῶν ὠράθης, ἐν ἔργοις καὶ λόγοις, καὶ θεαρέστοις πράξεσιν. Ἄλλ', ὦ Ἀπόστολε Σωσίπατρε, Βερροιαίων κλέος, μὴ παύση σκέπων καὶ φρουρῶν, τὴν ἐναγκαμένην σε πόλιν, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ἀποστόλοις Μάρτυρα, καὶ ἐν Ἀθληταῖς θεοειδῆ Ἀπόστολον, Σωσίπατρον, τὸν μέγον, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν· ἐλλαμφθεῖς γὰρ τῷ πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, γλῶσσαν πυρίπνοον ἐπλούτησεν, ὡς τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, μαθητῆς καὶ σύσκηνος· καὶ τῆς μὲν πλάνης τὴν ὕλην, εἰς τέλος ἠνάλωσε, τὰς δὲ ἐσκοτισμένας ψυχὰς ἐφώτισε, πρὸς ἀληθῆ θεογνωσίαν· ὀλικῶς γὰρ Κυρίῳ ὑπέικων, Εὐαγγελικῶν ἀρετῶν γεωργεῖ τοὺς καρπούς, καὶ πρεσβεύει ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ τῆς Βερροίας βλαστός, Εὐαγγελίου τὸ θεόπνευστον ὄργανον· ὁ Παύλου τῷ θεῷ λόγῳ, κατανασθεῖς τὴν ψυχὴν, καὶ υἰοθεσίας τυχὼν κρείττονος. Σωσίπατρε ἔνδοξε, Ἀποστόλων συνόμιλε, τῆς εὐσεβείας, ὑποφῆτα θεόσοφε, στόμα ἔνθεον, διδαγμάτων τῆς χάριτος· ρεῖθρον τὸ διειδέστατον, τῆς θείας χρηστότητος, τὸ καταρδεῦον καρδίας, τῇ ἐπομβρία τοῦ Πνεύματος· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Παύλῳ μαθητευθεῖς τῷ σοφῷ, τῆς ἐν Χριστῷ οἰκονομίας μεμύησαι, Σωσίπατρε θεηγόρε, τὸ ὑπὲρ λόγον καὶ νοῦν, μυστήριον μέγα καὶ ἀπόρητον· καὶ πόθῳ τοῖς ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, ἀπὸ Βερροίας, εἰς Ἀσίαν Ἀπόστολε, τῶν δεσμῶν αὐτῷ, κοινωνῶν καὶ τῶν θλίψεων· ὅθεν σὺν τῷ Ἰάσονι, τῷ θεῷ κατέλαβες, τῶν Κερ-

κυραίων τὴν νῆσον, καὶ πίστει ταύτην ἠγάσαστε. Καὶ νῦν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ θεῖον ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Λόγω τῆς ἀληθείας σοφῶ, τῆς ἀλογίας διαλύων τὴν ζόφωσιν, προσάγεις Χριστῶ τῷ Λόγω, ὡς προσφορὰν λογικὴν, τοὺς προσδεξαμένους τὸ σὸν κήρυγμα· ἐντεῦθεν ὠμίλησας, πειρασμοῖς τε καὶ θλίψεσι, καὶ μαρτυρίου, διανύσας τὸν διάυλον, διπλοῦν στέφανον, ἐκ χειρὸς Χριστοῦ εἴληψας. Ὅθεν σε μακαρίζομεν, ὡς θεῖον Ἀπόστολον, τῶν Βερροιαίων τὰ στίφη, καὶ συμπολίτην καὶ καύχημα, Σωσίπατρε μάκαρ, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τὴν αἰσιέβαστον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς εὐσεβείας γεωργός, Πνεύματι Ἁγίῳ γενόμενος, κεχερσωμένας ψυχὰς, ἐνεούργησας, πρὸς εἰσδοχὴν τῶν κρειτόνων, θεηγόρε Ἀπόστολε· καὶ τῆς πλάνης τὴν ἄκανθαν, τμητικῶ σου λόγῳ ἀποτεμών, τὸν σπόρον τῆς πίστεως ἐκαλλιέργησας, πρὸς καρποφορίαν. Εὐαγγελικῆς λαμπρότητος. Καὶ νῦν μάκαρ Σωσίπατρε, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰάσονι πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῶ λόγῳ τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς τὴν ψυχὴν, τοῦ Παύλου σινόμιλος, καὶ τοῦ Χριστοῦ μαθητής, ἐδείχθης Σωσίπατρε· Ὅθεν σε τῆς Βερροίας, μακαρίζει ἡ πόλις, κλέος σε κεκτημένη, πρὸς Θεὸν καὶ μεσίτην· ἐκ ταύτης γὰρ Ἀπόστολε, ὡς φοῖνιξ ἐξήγησας.

Ἔτερον Ὁμοιον.

Αγάλλεται Βέρροια, ἐν σοὶ Σωσίπατρε, ὡς θεῖος Ἀπόστολος, ὑποδραχθεὶς τῇ ψυχῇ, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς ἀστήρ ἑωσφόρος, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν πολύθεον νύκτα καὶ νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

(† B. Π.)

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολύεις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ω'ς μύστην τοῦ Χριστοῦ, καὶ συνέκδημον Παύλου, καὶ σκεῦος ἐκλεκτόν, οὐρανίων χαρίτων, Ἀπόστολε Σωσίπατρε, Βερροιοεῖς σε γεραίρομεν, καὶ βοῶμέν σοι· ρῦσαι τὴν πόλιν σου ταύτην, πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν ἀδοκήτων, λιταῖς σου πρὸς Κύριον.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Μετά τήν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, τῇ φωταυγείᾳ, σκότος ἔλυσας, πολυθεΐας, θαυματουργῶν ἐν Κυρίῳ Ἀπόστολε, καὶ σὺν Ἰάσονι μάκαρ Σωσίπατρε, ἐν τῇ Κερκύρα Χριστὸν ἐκηρύξατε. Καὶ νῦν, ἄφεσιν, πρεσβεύσατε δοῦναι ἅπασι, τοῖς μέλλουσιν ὑμῶν τὰ θεῖα σκάμματα.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρακλήτου τὴν χάριν πεπλουτηκῶς, καὶ σοφίας τὴν δύναμιν ἐσχηκῶς, ἐξῆλθες εἰς τὸ κήρυγμα, σὺν τῷ θείῳ Ἰάσονι, παρὰ τοῦ θεοῦ Παύλου, σταλέντες Ἀπόστολοι, τὰ ἔθνη ἐπιστρέφειν, πρὸς γνῶσιν σωτήριον· ὅθεν καὶ ἀθλήσει, τὸν σὸν βίον σφραγίσας, τῆς δόξης τὸν στέφανον, ἐκ Κυρίου ἀπέιληφας, θεηγόρε Σωσίπατρε, πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου καὶ τὸ Προκειμένον.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ....

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

«Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν...».

Ζήτει τῆ γ'. Νοεμβρίου.

Ὁ Ν' Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τῷ Εὐαγγελίῳ τῆς ζωῆς, πιστῶς, λειτουργήσας, καὶ τῷ αἵματι Χριστοῦ, ψυχᾶς σημειωσάμενος, ἀθλητικῶς πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, Ἀπόστολε Σωσίπατρε· ὅλον γὰρ σαυτὸν, τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ δεδοκῶς, τῶν μυστηρίων τῆς χάριτος ἔνθους ὑπηρετήης, καὶ θεῖος οἰκονόμος ὄφθης· Καὶ νῦν τὰς ἀμοιβὰς τῶν πόνων δρεπόμενος, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν...

Εἶτα οἱ κανόνες, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου φέρων τήνδε ἀκροστιχίδα.

«Τὸν ἱερὸν Σωσίπατρον μέλπῃ. Γερασίμου».

Ὁδὴ α' Ἦχος δ' Ἀντίξῃ τὸ στόμα μου

Τριάδος τὴν ἔλλαμψίν, ὡς θεηγόρος Ἀπόστολος, Σωσίπατρε ἔνδοξε, λαμπρῶς δεχόμενος, φῶς μοι θράβευσον, καὶ λόγον ταῖς εὐχαῖς σου, ὡς ἂν σου τὰ σκάμματα, μέλπω γηθόμενος.

Ο' Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, φωτὶ καταυγᾶσας σε, θείῳ Σωσίπατρε, λύχνον πάμφωτον, δεικνύει σε τῷ κόσμῳ, ἀκτίσι τῆς πίστεως, ψυχᾶς ἀυγάζοντα.

Ναμάτων τῆς χάριτος, ἐμφορηθεὶς θείῳ Πνεύματι, φοιτήσας Σωσίπατρε, τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς, πηγὴν ἔμβλυσας, δογμάτων σωτηρίων, καὶ πλείστους κατήρδευσας, τῷ θείῳ λόγῳ σου.

Θεοτοκίον

Ισχύν μοι χορήγησον, κατὰ παθῶν τῶν θλιβόντων με, ἢ κόσμῳ κηήσασα, Χριστὸν τὸν Κύριον, καὶ κατάβαλε, τὸν κατ' ἐμοῦ ὄρμῶντα, ἐχθρὸν τὸν ἀόρατον, Κόρη Πανύμνητε.

Ὦδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Εύρών σε Σωσίπατρε ὁ Παῦλος, κομῶντα ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς, Χριστῷ σε καθωδήγησε, καὶ τῆς αὐτοῦ σαρκώσεως, Ἀπόστολον καὶ κήρυκα, καὶ ὑπηρέτην ἀνέδειξε.

Ρωννύμενος θεία δυναστεία, ὑπέρτερος ὄφθης τῶν φθαρτῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, πτερούμενος Σωσίπατρε, ἀρότρῳ τῷ τῆς πίστεως, ψυχὰς πολλὰς ἐνεούργησας.

Ο' πλήρης ἐλλάμψεως τῆς θείας, ὡς θεῖος Ἀπόστολος Χριστοῦ, Σωσίπατρος ὁ πάνσοφος, Βερροίας τὸ ἀγλάϊσμα, καὶ στήριγμα ὑμνεῖσθω μοι, χαρμονικοῖς μελωδήμασι.

Θεοτοκίον

Ναὸς φωτοφόρος ἀνεδείχθης, καὶ θρόνος πυρίμορφος Θεοῦ, τοῦ προελθόντος Ἄχραντε, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, ὄν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σῶσαι τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Α'κτίσι τῆς χάριτος, φωταγωγῶν τὰς ψυχὰς, τὸ σκότος ἀπήλασας, τῆς ἀγνωσίας μακράν, Σωσίπατρε ἔνδοξε. ὄφθης τῶν ἐν Κερκύρα, ὀδηγὸς πρὸς τὰ κρείττω, λύσας παθῶν ὀδύνας, ὡς Ἀπόστολος θεῖος· διό σου τὴν ἀγίαν μνήμην ἐορτάζομεν.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ὦδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Συγγενῆς ὄφθης τῇ πίστει, καὶ τῷ λόγῳ καὶ χάριτι, ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, τούτῳ κοινωνήσας Σωσίπατρε, μεθ' οὗ κηρύξας Χριστοῦ τὴν συγκατάβασιν, χαίρων ἔψαλλες· δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ω ἄσπερ ἄστρον φωτοφόρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰάσονι, ἀπὸ τῆς Ἑώας, ἔλαμψας ἐν Δύσει Σωσίπατρε, καὶ Κερκυραίων τὸν δῆμον προσενήνοχας, θείοις λόγοις σου, τῷ Βασιλεῖ πάσης κτίσεως.

Σ υστροφῆς κατὰ τοῦ Παύλου, γενομένης Σωσίπατρε, ἐν Θεσσαλονίκη, τοῦτον ἐν Βερροῖα τῇ πόλει σου, καθυπεδέξω καὶ ὄλην ἐν καρδίᾳ σου, ὑποδέδεξαι, τὴν παρ' αὐτοῦ θεῖαν ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον

Ι ἠσοῦν τὸν Ζωοδότην, καὶ Θεὸν πάσης κτίσεως, ἀστενοχωρήτως, Κόρη ἐν νηδύϊ ἐχώρησας, στενοχωρίας παθῶν ἀπολυτρούμενον, τοὺς τὸν τόκον σου, τὸν ὑπὲρ φύσιν δοξάζοντας.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Π ληγαῖς προσομίλησας, ὑπὲρ Χριστὸν Ἀπόστολε, πλήξας τὸν Βελίαρ τοῖς σοῖς λόγοις, καὶ ὡς θυσία προσήχθη ἄμωμος, ἐν πυρὶ τελέσας τὴν ζωὴν, τῷ Χριστῷ Σωσίπατρε, θείῳ πόθῳ φλεγόμενος.

Α γάλλεται Βέρροια, ἡ σὴ πατρὶς Σωσίπατρε. Ἀποστολικῇ σου εὐκληρίᾳ, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἄγουσα, κράζει ἐκ θαθέων σοι ψυχῆς· πάσης περιστάσεως, ἀσινῇ με διάσωσον.

Τ οῦ Παύλου τοῖς ἵχνεσιν, ἐπόμενος Ἀπόστολε, σὺν αὐτῷ μετέβης ἐκ Βερροίας, πρὸς τὴν Ἀσίαν καὶ Ἰκονίου ποιμὴν, παρ' αὐτοῦ κατέστης ὡς φωτὸς, θείου ἐνδιαίτημα, καὶ σοφίας κειμήλιον.

Θεοτοκίον

Ρ ανῖσι Πανάμομε, τῶν οἰκτιρμῶν σου ἄρδευσον, τὴν κεχερσωμένην μου καρδίαν, τῇ ἐπιθέσει τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, ὅπως μετανοίας τοὺς καρπούς, ἐξενέγκῃ Δέσποινα, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὠδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ο ἄλον τὸν νοῦν σου ἀνέτεινας, πρὸς μόνον ἐφειτῶν τὸ ἀκρότατον, Παύλου τοῖς ρήμασι, θεοπρεπῶς παιδευόμενος, ὑπεριδὼν τὰ κάτω, μάκαρ Σωσίπατρε.

Νόμου τοῦ θεοῦ τῆς χάριτος, σοφὸς καταγγελεὺς ἐχρημάτισας, θεῖε Σωσίπατρε, ἔνθεν ριζόθεν ἀνέσπασας, ἀκάνθας ἀνομίας, θεῖω κηρύγματι.

Μέγιστον κλέος σε κέκτηται, Κερκύρας Ἐκκλησία Σωσίπατρε, πλέον δὲ γάνυται, ἢ σὲ βλαστήσασα Βέρροια, αἷς δίδου οὐρανόθεν, τὴν εὐλογίαν σου.

Θεοτοκίον

Ε'κ τῶν ἀχράντων αἱμάτων σου, λαβὼν ἡμῶν ἀτρέπτως τὸ φύραμα, ὁ Ὑπερούσιος, κόσμῳ ὠράθη ὡς ἄνθρωπος, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πάντας ἔσωσε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς τοῦ Παύλου ῥήμασι διηυγασμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος καὶ ὑπηρέτης ἀληθῆς, ὠφθης παμμάκαρ Σωσίπατρε, καὶ δι' ἀθλήσεως τοῦτον ἐδόξασας.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας τὸ φῶς, ἐπιλάμπαν ἐν τῇ ψυχῇ σου, ὡς τοῦ οὐρανοβάμονος ἀκηκοότος Παύλου, λύχνον σε φασφόρον ἀνέδειξε, καὶ μύστην Εὐαγγελίου ἐνθεώτατον, καὶ ἐναρέτου ζωῆς ὑποφήτην, καὶ Ἀποστόλων τῶν θεῶν ζηλωτὴν καὶ ὁμότροπον, Σωσίπατρε μακάριε, ἔνθεν τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς συνδεθείς, ἐμυήθης παρ' αὐτοῦ τὰ ὑπὲρ λόγον, καὶ σὺν τῷ θεῷ Ἰάσονι, τῷ ὁμοψύχῳ ἐν πᾶσι, τὸν λόγον τῆς πίστεως ἐκ Κερκύρας ἐκηρύξατε, καὶ τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν, ὅλην καθαρὰν καὶ ἄμωμον Κυρίῳ παρεστήσατε, διδασκαίς καὶ πράξεσι καὶ θαυμάτων περιουσία· διὸ καὶ Βέρροια, ἢ ἐναγκαμένη σε πόλις, ἐν σοὶ χαίρει, καὶ πόθῳ βοᾷ· Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε Ἀπόστολε· διὰ πόνων γὰρ ἀθλήσεως τοῦτον ἐδόξασας.

Συναξάριον.

Τῇ κθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Σωσιπάτρου, ἐνὸς ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐκ Βερροίας τῆς Μακεδονίας καταγομένου.

Στίχ. Σωσίπατρος χάριτι τοῦ Παρακλήτου.

Ἄποστολος πέφηνε Χριστοῦ καὶ κήρυξ.

Εἰκάδι Σωσίπατρος ἐνάτη πέφλεκται πυρὶ λαύρω.

Οὗτος ἦν ἐκ Βερροίας τῆς ἐν Μακεδονία, Σώπατρος ἢ Σωσίπατρος καλούμενος. Πιστεύσας τῷ Χριστῷ, καταυγασθεὶς τῷ κηρύγματι τοῦ θείου Παύλου, πρῶτος τῶν ἐν πόλει ταύτῃ τῶν προσελθόντων τῷ Κυρίῳ ἐχρημάτισεν. Ἐδέξατο ἐν Βερροία τὸν οὐρανοφοίτην Παῦλον, διὰ τὴν ἐν Θεσσαλονίκη γενομένην κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλήν, μεθ' οὗ καὶ συνεδέθη, καὶ ἠκολούθησεν αὐτῷ, πρὸς Ἀσίαν χωροῦντι, ἔνθα κεχειροτόνηται Ἰκονίου ἐπίσκοπος. Ἐκεῖθεν, σὺν τῷ συναποστόλῳ Ἰάσονι, καταλαβόντες τὴν τῶν Κερκυραίων νῆσον, Εὐαγγελικῶ φωτὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατηύγασαν, καὶ πρῶτοι τῆς ἐκεῖσε ἀγίας Ἐκκλησίας ἰδρυταὶ καὶ μυσταγωγοὶ καὶ κήρυκες ὤφθησαν. Ὁ δὲ μακάριος Ἄποστολος Σωσίπατρος καλῶς τὸν ἀποστολικὸν δρόμον τελέσας, μαρτυρικῶ τέλει, διὰ πυρὸς πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησε. Τούτου μνεῖα γίνεται ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων. ἔνθα Σώπατρος κέκληται (Κεφ. κ'. 4), καὶ ἐν τῇ πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῇ, ὅπου Σωσίπατρος καὶ συγγενῆς τοῦ Παύλου ὀνομάζεται (Κεφ. ιστ'. 21).

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Λάμπων φωτὶ τῶν ἀρετῶν, οἷάπερ Ἄποστολος θεῖος, καταφωτίζει τοὺς λαοὺς, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης καθεύδοντας, ἀνακράζων Σωσίπατρε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πεποικιλμένος δωρεαῖς, ταῖς τοῦ Παρακλήτου θεόφρον, ποικίλων ρύη πειρασμῶν, καὶ παθῶν τοὺς ἐκβοῶντας Σωσίπατρε ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ω'ς τοῦ πυρὸς τοῦ νοητοῦ, ἄνθραξ δροσοβόλος θεόφρον, τὴν τοῦ πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, ὑπομένεις ἀνδρείως κατάφλεξιν, καὶ τὸ σῶμά σου ἄφλεκτον, τοῖς ποθοῦσί σε ἐδόθη χάριτι θεία.

Θεοτοκίον

Γεγαυρωμένος ὁ ἐχθρός, κατ' ἐμοῦ καυχᾶται Παρθένε, ἀλλὰ κατὰβαλε αὐτοῦ, τὴν ὄφρυν καὶ τὸ θράσος καὶ σῶσόν με, τῆς αὐτοῦ ἐπιθέσεως, ἵνα πίστει σε δοξάζω δεδοξασμένη.

Ὁδὴ γ'. Παίδας εὐαγεῖς.

Εἴλυσας δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ πίστεως τοῖς δεσμοῖς Χριστῷ συνέδησας, τοὺς τῷ σῶ κηρύγματι, μάκαρ πειθαρχήσαντας, Ἀπόστολε Σωσίπατρε, μεθ' ὧν καὶ ἔκραζες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμην θεϊκὴν ἐνδεδυμένος, καὶ φέρον τοῦ Παρακλήτου φῶς τὸ ἄϋλον, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, Σωσίπατρε μακάριε, κόσμον διέδραμες, τὴν λύτρωσιν κηρύττων τοῖς πᾶσι, τὴν γεγενημένην, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου.

Αἴμασί σου θείοις κατεσβέσθη, ἢ κάμινος τῆς πολυθεΐας θείῳ Πνεύματι, καὶ πυρὶ τῶν ἄθλων σου, φῶς θεῖον προσέλαβον, θεογνωσίας Ἁγίε ὡς ἀκατάφλεκτον, ἰδόντες ἐν πυρὶ σου τὸ σῶμα, οἱ τῆς δυσσεβείας, μισήσαντες τὸν ζόφον.

Θεοτοκίον

Σκέπε καὶ διάσωζε Παρθένε, ἐκ πάσης ἐναντιότητος καὶ θλίψεως, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου, ὀλοψύχως σπεύδοντας, καὶ αἶτει ἡμῖν ἄφεσιν τῶν παραπτώσεων, ὡς ἔχουσα πολλὴν παρησίαν, πρὸς τὸν προελθόντα, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

Ὁδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ισχυσας σοφέ, δυνάμει τῇ ἄνωθεν ἐνδυναμούμενος, μετὰ τοῦ Ἰάσονος, ἐν τῇ Κερκύρα λαὸν τὸν ἄπιστον, μεταβαλεῖν Σωσίπατρε εἰς σκευὴ εὐχρηστα, ὑπουργίας, τοῦ θεοῦ θελήματος· διὰ τοῦτο Χριστός σε ἐδόξασε.

Μύστης ἀληθῆς, τῆς θείας σαρκώσεως τοῦ Παντοκράτορος, καὶ θεῖος Ἀπόστολος, Εὐαγγελίου τούτου γενόμενος, Σωσίπατρε μακάριε εὐηγγελίσω ἡμῖν, αἰωνίου ζωῆς τὴν λαμπρότητα, ἣν Χριστὸς τοῖς πιστεύουσι δίδωσι.

Ο 'θεοειδής, Κυρίου 'Απόστολος μάκαρ Σωσίπατρε, ρῦσαι τὴν πατρίδα σου, πάσης ἀνάγκης καὶ περιστάσεως, καὶ τὸν παρόντα ὕμνον μου εὐμενῶς πρόσδεξαι, καὶ πταισμάτων, αἶτει μοι τὴν ἄφεσιν, καὶ ζωῆς αἰωνίου ἀπόλαυσιν.

Θεοτακίον

Υ ἴμνοις ἱεροῖς, ὑμνοῦμέν σε Λέσποινα τὴν Ὑπερύμνητον· σὺ γὰρ σωματώσασα, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν πάντων Κύριον, τῆς πάλαι κατακρίσεως ἡμᾶς ἀπήλλαξας· διὰ τοῦτο, πάντες ἐκβοῶμέν σοι· χαίρε κόσμου παντὸς ἰλαστήριον.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τ οῦ Παναγίου Πνεύματος, φωτισθεῖς τῇ ἐλλάμψει, Χριστοῦ θεῖος 'Απόστολος καὶ διάκονος ὄφθης, Σωσίπατρε θεηγόρε, ὡς εὐθύς τῇ καρδίᾳ· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θεῖαν σου μνήμην χρεωστικῶς, ἐκτελοῦμεν σήμερον ἵνα λύσιν, πταισμάτων κομισώμεθα, πρὸς Χριστοῦ ταῖς λιταῖς σου.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἰστῶμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

'Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τ οῦ θεορρήμονος Παύλου ταῖς εἰσηγήσεσι, καταυγασθεῖς θεόφρον, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν, 'Απόστολος Κυρίου καὶ μαθητῆς ἀνεδείχθης περιδοξος, 'Αλλὰ μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σωσίπατρε.

Τ ῆς θεοφθόγγου σου γλώσσης ὁ λόγος Ἅγιε, ὡς δρόσος οὐρανία, φλεγόμενας καρδίας, Σωσίπατρε τρισμάκαρ πυρὶ τῶν παιθῶν, ἀληθῶς κατεδρόσισεν· ὡς γὰρ 'Απόστολος θεῖος τὸ τοῦ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον ἐκήρυξας.

Τ οὺς ἐν Κερκύρα φωτίσας σὺν τῷ Ἰάσονι, κηρύγματι τῷ θείῳ, καὶ θαυμάτων δυνάμει, ἐτέλεσας ἐν ταύτῃ διὰ πυρός, τὸν ἀγῶνα Σωσίπατρε, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀλήκειου χαίρων ζωῆς, ἀνελήλυθας 'Απόστολε.

Τῶν Βερροιαίων τὰ στίφη πανηγυρίζουσι, τὴν ἱεράν σου μνήμην, ἐν ὠδαῖς τε καὶ ὕμνοις, Σωσίπατρε παμμάκαρ καὶ ἐκ ψυχῆς, ἐκ βοῶσί σοι Ἄγιε· Σκέπε ἐκ πάσης ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, τὴν βλαστήσασάν σε Βέρροια.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τὴν Ἀποστολικὴν σου ζωὴν, ἀθλητικῶ τέλει ἐλάμπρυνας, Χριστοκήρυξ Ἀπόστολε· τῷ γὰρ ἀρότρῳ τῆς πίστεως, τῶν ψυχῶν τέμνων τὰς αὐλακὰς, τοῦ μαρτυρίου στάχυν ἐκαρποφόρησας, ἐν σοφίᾳ θείᾳ, καὶ ψυχικῇ στερορότητι, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν καταγωνισάμενος· διὸ Κέρκυρα ἢ ὑπὸ σοῦ φωτισθεῖσα, κηρύττει τὴν χάριν σου, καὶ ἡ πατρίς σου Βέρροια, καυχᾶται τοῖς σπαργάνοις σου, τελοῦσαι ἅμφω τὴν μνήμην σου. Ἄλλ' ὦ Μάρτυς καὶ Ἀπόστολε, Σωσίπατρε Θεσπέσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' ὡδή.

Προκείμενον Ἀποστόλου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ...

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοὶ παρακαλῶ ὑμᾶς σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας...

Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς στ'. Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα Μαθητάς...

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς ε'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

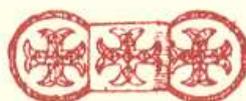
Μεγαλυνάριον.

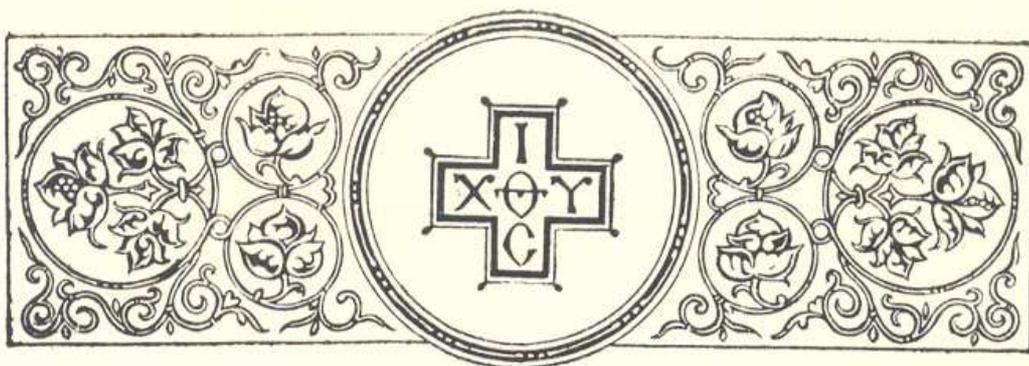
Χαίροις τῆς Βερροίας σεπτὸς βλαστός, καὶ τῆς ἐν Κερκύρα Ἐκκλησίας μυσταγωγός· χαίροις Παρακλήτου, Σωσίπατρε τὸ σκεῦος, Ἀπόστολε καὶ Μάρτυς τοῦ Παντοκράτορος.

Δίστιχον.

Γεράσιμος ἕμνησε τοὺς Σωσιπάτροι

ᾠδαῖς τε καὶ ᾠσμασι λαμπροὺς ἀγῶνας.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον

ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΝ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ω'ς τοῦ Σωτῆρος Μαθητῆς θεηγόρος, πολλὴν ἐκτίσω πρὸς αὐτὸν παρησίαν, Ἱερομάρτυς Ἅγιε Σωσίπατρε· ὄθεν αἰεὶ πρέσβευε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ρύεσθαι δεόμεθα, καὶ παιῶν ἀκαθάρτων, καὶ τῶν ἐν βίῳ θλίψεων πικρῶν, τοὺς προσιόντας, τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτακίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
 «Ἡ Σωσιπάτρου σκέπε με χάρις, Γερασίου».
 Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Η λίου ἀκτίσι τοῦ νοητοῦ, Σωσίπατρε μάκαρ, τῆς ψυχῆς μου τὸν σκοτασμόν, ταῖς σαῖς φωτοφόροις ἰκεσίαις, λῦσον καὶ λάμψον μοι φῶς θείας χάριτος.

Σ ωτήριος φάνηθι τοῖς πιστοῖς, λιμὴν θεηγόρε, κατευνάζων ταῖς σαῖς λιταῖς, Σωσίπατρε σάλον ἀμαρτίας, καὶ θλιβομένοις γαλήνην δωρούμενος.

Ω ἴς θεῖος Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, Σωσίπατρε μάκαρ, καθικέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν πίστει προσιόντων, τῶν πρεσβειῶν σου τῇ χάριτι Ἁγιε.

Θεοτοκίον

Σ ωτήρα τεκοῦσα καὶ Λυτρωτήν, Χριστὸν Θεοτόκε, σωτηρίας με ταχινῆς, τὸν δεδουλωμένον τῇ ἀπάτῃ, καταξιῶσαι Παρθένε δυσώπησον.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ι ἄτρεύειν σωμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν μώλωπας, χάριν ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὄθεν νοσοῦντά με, ποικίλοις πάθεσι, καὶ χαλεπαῖς ἀμαρτίαις, ἴασαι Σωσίπατρε, τῇ ἀντιλήψει σου.

Πειρασμῶν ἀδοκίτων, τοὺς εὐλαβῶς σπεύδοντας, τῇ σῇ θαυμαστῇ προστασίᾳ, ρύου Σωσίπατρε, καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐπηρειῶν ὀλεθρίων, φύλαττε ἀπήμαντον, ὡς συμπαθέστατος.

Α ὀσθενείαις παντοίαις, περιπεσὼν Ἁγιε, τῇ σῇ καταφεύγω πρεσβείᾳ, λύσιν αἰτούμενος, ἦν μοι χορήγησον, τῇ πρὸς Θεόν σου ἐντεύξει, καὶ χαρᾶς Σωσίπατρε, θείας με πλήρωσον.

Θεοτοκίον

Τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων, ὑπερφυῶς τέξασα, φύσιν τῶν βροτῶν τὴν πεσοῦσαν, ἐπανορθούμενον, Παρθένε Ἁχραντε, τὴν πεπωκυῖαν ψυχὴν μου, ἐκ βυθοῦ ἀνύψωσον, τῆς ματαιότητος.

Διάσωσον πάσης ανάγκης Σωσίπατρε θεηγόρε, τοὺς ἐν πίστει τῇ προστασίᾳ σου σπεύδοντας, ὡς δεδεγμένος πλουσίαν θεόθεν χάριν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεΐᾳ...

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος θ'. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβεία τῇ σῆ, προστρέχοντες Σωσίπατρε, δεινῶν προσβολῶν, τοῦ ὄφεως ρυσθείημεν, καὶ παντοίων θλίψεων, ἀσινεῖς τηρηθείημεν Ἄγιε· σὺ γὰρ προστάτης ἡμῶν ἀσφαλῆς, καὶ μέγας μεσίτης πρὸς τὸν Κύριον.

Ἦχος δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ρῶσιν δίδου καὶ ἴασιν, τὴν κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα Ἀπόστολε, τοῖς προστρέχουσιν Σωσίπατρε, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσιν ἐκάστοτε.

Ο Χριστοῦ μύστης ἔνθεος, καὶ τῶν Βερροιαίων πρέσβυς πρὸς Κύριον, ἱερώτατε Σωσίπατρε, δέχου τὰς φωνὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Υπὲρ πάντων ἰκέτευε, Ἄγιε Σωσίπατρε τὸν Φιλάνθρωπον, τῶν πταισμάτων λαβεῖν ἄφεσιν, τοὺς θερμὸν προστάτην κεκτημένους σε.

Θεοτοκίον

Σαρκωθεὶς ἐξ αἱμάτων σου, ὁ Θεὸς τῶν ὅλων δι' ἀγαθότητα, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, προστασίαν κόσμου σε ἀνέδειξε.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Κόπασον σοφέ, τῶν παρθῶν ἄγρια κύματα, καὶ πρὸς ὄρμον θεϊκῆς ἐπισκοπῆς, τὴν ζωὴν ἡμῶν κατεύθυνον Σωσίπατρε.

Επίδε ἡμῖν, οὐρανόθεν, ὦ Σωσίπατρε, καὶ παράσχου τὰς αἰτήσεις συμπαθῶς, τοῖς ἐν πίστει προσιοῦσι τῇ Εἰκόνι σου.

Πάσης ἀπειλῆς, δυσπραγίας τε καὶ θλίψεως, ἱερώτατε Σωσίπατρε ἀεί, διατήρει τὴν πατρίδα σου ἀπήμαντον.

Θεοτοκίον

Ελάμψεν ἐκ σοῦ, τῆς ζωῆς Κόρη ὁ Ἥλιος, ἐν μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς δίχα τροπῆς, καὶ κατηύγασε τὸν κόσμον γνώσει κρείττονι.

Ὁδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Μεγίστης, ἀξιωθεὶς εὐκληρίας, ὡς Ἀπόστολος Κυρίου καὶ Μάρτυς, μεγάλων πόνων καὶ θλίψεων ρῦσαι, καὶ πάσης ἄλλης ἐν βίῳ κακώσεως, τοὺς τῇ σεπτῇ σου ἀρωγῇ, προσιόντας παμμάκαρ Σωσίπατρε.

Εῤρύσω, τῶν Κερκυραίων τὰ στίφη σκοτασμοῦ τῆς ἀσεβείας θεόφρον· καὶ νῦν ἡμᾶς ζοφεράς ἀμαρτίας, καὶ τῶν τοῦ σκοτους ἀρχόντων ἀπάλλαξον. ἐπηρειῶν τῶν χαλεπῶν, φωταυγεῖ σου πρεσβεΐα Ἀπόστολε.

Χριστός σε, περιφανῶς μεγαλύνει, ὡς Ἀπόστολον καὶ Μάρτυρα μέγαν ὃν ἐκδυσώπει Σωσίπατρε θεῖε, μελλούσης δόξης τυχεῖν καὶ λαμπρότητος, τοὺς μεγαλύνοντας αἰεὶ, τῶν μεγάλων σου ἄθλων τὰ τρόπαια.

Θεοτοκίον.

Αφράστως, τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν Θεοτόκε, μετὰ σαρκὸς ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, τῶν σαρκικῶν με παθῶν ἀποκάθαρσόν μου τὴν ψυχὴν, μετανοίας ἀκτίσι καὶ σῶσόν με.

Διάσωσον πάσης ἀνάγκης Σωσίπατρε θεηγόρε, τοὺς ἐν πίστει τῇ προστασίᾳ σου σπεύδοντας, ὡς δεδεγμένος θεόθεν πλουσίαν χάριν.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος θ'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ως Ἀθλητὴς καὶ Ἀπόστολος ἐνθεός, Χριστὸν δυσώπει ἀπαύστως Σωσίπατρε, παισιμάτων δίδόναι συγχώρησιν, καὶ πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν Ἄγιε, ἡμῖν τοῖς ἐκ πόθου τιμῶσί σε.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρῦσσετε, λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμιον.

Ἦχος. πλ. 6'. Ὁλγὴν ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Αἴγλην τὴν τοῦ Πνεύματος, ὑποδεξάμενος μάκαρ, ὡς θεῖος Ἀπόστολος, καὶ φωστὴρ πολύφωτος κόσμῳ ἔλαμψας. Ἀλλὰ νῦν Ἄγιε, ὡς φωτὶ τῷ θείῳ παριστάμενος ἰκέτευε, Χριστὸν τὸν Κύριον, λῦσαι τῶν παιθῶν τὴν σκοτόμαιναν, ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ χαρὰν βραβεῦσαι καὶ λύτρωσιν, τοῖς ἐν ἀσθενείαις, στεναζούσι καὶ ἄλλοις θλιβεροῖς, Ἱερομάρτυς Σωσίπατρε, Βερροιαίων καύχημα.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ρεῖθροις θείων σου λόγων, ἀσεβείας ἐσθέσθη πάλαι ἡ κάμινος· καὶ νῦν ἡμῶν τὴν φλόγα, παιθῶν τῶν ἀκαθάρτων, ἐναπόσβεσον Ἄγιε, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν σῶν, Σωσίπατρε χαρίτων.

Ιδε ὁμματι θείῳ, Βερροιαίων τὰ στίφη μάκαρ Σωσίπατρε, ἐστῶντας μετὰ πόθου, τῇ θείᾳ σου Εἰκόνι, καὶ ἐκάστῳ χορήγησον, ὡς οἶδας χάριν τὴν σὴν, ὡς τούτων ἀντιλήπτωρ.

Σωτηρίαν ἐξαίτει, καὶ ζωῆς τῆς μελλούσης θεῖαν ἀπόλαυσιν, παρὰ τοῦ Διδασκάλου, Σωσίπατρε παμμάκαρ, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Γεωργεῖν με Παρθένε, οὐρανίους ἐννοίας καὶ φόβον ἔνθεον, ὡς ἂν τὴν τοῦ Βελίαρ, ἐκκρούσωμαι μανίαν, καταξίωσον δέομαι, ὁ καταφεύγων πιστῶς, τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Ὁδὴ γ'. Τὸν Βασιλέα.

Εἴχει σε γέρας, ἡ πόλις Βέρροια μάκαρ, καὶ προσφύγιον Σωσίπατρε καὶ τεῖχος· ὅθεν σου κηρύττει, ἦνπερ καρποῦται χάριν.

Ράβδος ἰσχύος, γενοῦ ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ, ὦ Σωσίπατρε τοῖς σὲ ὑμνολογοῦσι, τῶν ἐχθρῶν συντρίβων, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν.

Αἴλυπον τήρει, καὶ ἀστασίαστον μάκαρ, τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐκ πάσης ἐπηρείας, ἵνα σε τιμῶμεν, Σωσίπατρε θεόφρον.

Θεοτοκίον

Σὲ προστασίαν, καὶ ἀσφαλῆ σωτηρίαν, Κόρη ἔχοντες ρυόμεθα κινδύνων· ὅθεν σου ὑμνοῦμεν, τὸ μέγεθος τῆς δόξης.

Ὁδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιλύος ἀμαρτίας, τῇ σῇ προστασίᾳ, ρῦσαι ἡμᾶς θεηγόρε Σωσίπατρε, καὶ μετανοίας πρὸς τρίβον ἡμᾶς ὀδήγησον.

Μὴ παύση ἐποπτεύων, ταύτην σου τὴν πόλιν, ἀνακειμένην θερμῶς σοι Σωσίπατρε, μακρὰν ἐκ ταύτης ποιούμενος ἅπαν σκάνδαλον.

Οἴμεγας τῆς Βερροίας, ρύστης ἐν ἀνάγκαις, Ἰερομάρτυς Σωσίπατρε ἔνδοξε, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ Βελίαρ ἡμᾶς περισκεπε.

Θεοτοκίον

Υπέραγνε Μαρία, ρύπου ἀμαρτίας, τὴν μολυνθεῖσαν καρδίαν μου κάθαρον, καὶ τῶν χειρῶν τοῦ ἐχθροῦ μου τάχος με λύτρωσαι.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Παύλω τῷ θεόπτη μαθητευθείς, παρ' αὐτοῦ ἐπλήσθης, ἐπιλάμψεως θεϊκῆς, καὶ θεογνωσίας, τὸ φέγγος ἀπαστρέπτεις, φωτοποιοῖς σου λόγοις, θεῖε Σωσίπατρε.

Βέρροια τιμᾶ σε ἀσματικῶς, ὡς βλάστημα θεῖον, καὶ ἡ Κέρκυρα σὺν αὐτῇ, μέλπει σου τοὺς πόνους, Σωσίπατρε παμμάκαρ' αὐτὴν πρὸς τὸν Χριστὸν γάρ, πάλαι ὠδήγησας.

Εἴχων τὸν τοῦ Πνεύματος θησαυρόν, ἔνδον τῇ ψυχῇ σου, ὡς Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, πενομένας φρένας, πλουτίζεις ἐν τῇ πίστει, Σωσίπατρε παμμάκαρ, λόγῳ τῆς χάριτος.

Ιᾶνεσι τοῦ Παύλου ἀκολουθῶν, τοῦ Εὐαγγελίου, ἀνεδείχθης μυσταγωγός, καὶ σκότους ἀγνοίας, κηρύγματι ἀγίῳ, Σωσίπατρε ἐξαίρεις, ἔθνῶν συστήματα.

Χαίρει Βερροιαίων πιστῶν πληθὺς, τῇ σῆ προστασίᾳ, καυχωμένη καὶ ἀρωγῇ, Σωσίπατρε μάκαρ, οἷς δίδου τὴν σὴν χάριν, ρυόμενος κινδύνων, ἡμᾶς καὶ θλίψεων.

Πάσης δυσχερείας καὶ συνοχῆς, λύπης καὶ μανίας, διαφύλαττε ἀβλαβεῖς, Σωσίπατρε μάκαρ, τοὺς σε ἀνευφημοῦντας, ὡς Μαθητὴν Κυρίου, καὶ θεῖον Μάρτυρα.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων...

Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν τὸ ἔξης:
Ἦχος δ'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μύστα καὶ Ἀπόστολε Χριστοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου ἐργάτα, καὶ ὑποφῆτα σοφέ, κοινωνῶν θεόληπτε, Παύλου καὶ σύσκηνε, θεηγόρε Σωσίπατρε, ἡμῶν τὰς δεήσεις, δέχου καὶ προσάγαγε, αὐτὰς

πρὸς Κύριον, ὅπως ὀφλημάτων τὴν λύσιν, καὶ παθῶν τὴν λύτρωσιν πάντες, εὐρωμεν οἱ πόθῳ σε γεραίροντες.

Δέσποινα πρόσδεξαι... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον

Ἕγμνον ἰκέσιον Σωσίπατρε δέξαι.

Ὅν σοι Γεράσιμος προσήγαγεν ἤδη.

